

scripta mandamus, quatenus vos, vel sex, aut quinque, seu quatuor, aut tres, vel duo, aut unus vestrum, per vos, vel alium, seu alios, etiam si sint extra loca, in quibus deputati estis, Conservatores, & iudices, prefatis Abbatibus, Prioribus, Conventibus, & Congregationi, commissis, seu oblati, efficacis defensionis praesidio assistentes, non permittatis, eosdem super his, & quibuslibet aliis bonis ac iuribus praesentibus, & futuris, ad Abbates, & Conventus, Congregationem, commissos, vel commissas, seu oblatos, vel oblatas, monasteria, prioratus, membra, & loca, praesentia, & futura dictae Congregationi spectantia, ab eisdem, vel quibusvis aliis, indebite molestari, vel eis gravamina, seu damna, vel injurias irrogari facturi, dictis Abbatibus, prioribus, conventibus, & Congregationi, commissis sive oblati, cum ab eis vel procuratoribus suis, aut eorum aliquo fueritis requisiti de praedictis, & aliis personis quibuslibet, super restitutione huiusmodi castrorum, villarum, terrarum, & aliorum locorum, jurisdictionum, jurium, & bonorum mobilium, & immobilium, reddituum quoque, proventuum, ac aliorum quorumcumque bonorum, praesentium, & futurorum, necnon de quibuslibet molestiis, & injuriis atque damnis praesentibus, & futuris, in illis videlicet, quae judicialiter requirunt indaginem, summarie, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii; in illis vero prout qualitas eorum exegerit, iustitia complementum. Occupatores, seu detentores, praesumptores, molestatores, & injuratores huiusmodi, necnon contradictores quoslibet, & rebelles cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis extiterint, quandoque, vel quotiescumque expedierit, auctoritate nostra, per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo, invocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii saecularis.

Derogatio
constatiorum

§.3. Non obstantibus tam felicitis recordationis Bonifacii Papae Octavi praedecessoris nostri, in quibus cavetur, ne quis extra suam civitatem, & dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam, a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices, & Conservatores a Sede deputati praedicta, extra civitatem, & dioecesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine suae dioecesis trahere praesumant, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium non trahatur, aut quod de aliis quam manifestis injuriis, & molestiis, atque damnis, & aliis, quae judicialiter requirunt indaginem praesentis, in eis, si secus egerint, & in id procurantes adjectis, Conservatores se intromittant, quam Papam de teris cognoscendis primis, & secundis causis in terris, locis inibi expressis, ac aliis quibuscumque institutionibus a praedecessoribus nostris Romanis Pontifi-

cibus, tam de iudicibus delegatis, & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad iudicium non vocandis, aut aliis editis, quae vestrae possent in hac parte jurisdictioni, aut potestati, eisque libero exercitio quomodolibet obviare, necnon statutis, & consuetudinibus Ecclesiarum, monasteriorum, religiosorum, Civitatum, & aliorum locorum, juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, monasteriis, prioratibus, praepositis, praepositibus, dignitatibus, & personatibus, ac administrationibus, & officis, ceterisque beneficiis Ecclesiasticis, Abbatibus, Prioribus, Praepositis, & in dignitate Ecclesiastica constitutis, ac aliis personis quibuslibet, etiam cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis fortioribus, & efficacioribus concessis, quibus etiam si de eis specialis specifica, & expressa, non autem per clausulas generales id importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda foret, & in eis caveretur expresse, quod in illis non nisi sub certis inibi expressis modis, & formis, aut nullatenus derogari possit, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus; seu si aliquibus communiter vel divisim, a Sede praetata indultum existat, quod excommunicari, suspendi, vel interdici, seu extra, vel ultra certa loca ad iudicium evocari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expresse, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi, ac eorum personis, & Ordinibus, ac nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dictae Sedis indulgentia, generali, vel speciali, cuiuscumque tenoris existat, per quam praesentibus non expresse, vel totaliter non insertam vestre jurisdictionis explicatio in hac parte valeat quomodolibet impediri, & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in vestris literis mentio specialis.

Indultum eligendi Conservatores.

§.12. Ceterum volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod omnes, & singuli alii Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, & alii locorum Ordinarii, praesentes, & futuri, eorumque pro tempore Vicarii in spiritualibus generalis, necnon quaecumque alicuius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae, ac eorum singuli, quando, & quotiens pro parte Abbatum, Priorum, Conventuum, Congregationis, commissorum, seu oblatorum, vel commissarum, & oblatorum praedictorum, vel eorum alicuius super praemissis, vel eorum aliquo requisiti fuerint, ad praesentium literarum executionem procedere possint, & debeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si praesentes literae, etiam eis, cum clausula quatenus ipsi omnes, vel duo, aut unus eorum specialiter directae fuissent.

§.5. Et

Ampliatio facultatis Conservatorum.

§.5. Et si per summariam informationem super his per vos, aut eos habendam, vobis aut eis coaliterit, quod ad loca in quibus occupatores, detentores, praesumptores, molestatores, injuriatores huiusmodi ac alios, ad quos praesentes literae pervenerint, pro tempore morari contigerit, pro monitionibus, & citationibus, de eis facientibus, tutus non pateat accessus, Nos vobis, & aliis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ordinariis, & personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, praedictas citationes, & monitiones qualeslibet per edicta publica locis assignanda publicis, & partibus illis vicinis, de quibus sit verisimilis coniectura, quod ad notitiam citationum, & monitorum huiusmodi pervenire valeant, faciendi, plenam, & liberam earumdem, tenore praesentium concedimus facultatem. Ac volumus & praedicta auctoritate decernimus, quod monitiones, & citationes huiusmodi, perinde ardent ipsos monitos, & citatos, ac si eis, & specialiter, & personaliter insinuat, & intimata legitime extitissent, quod quilibet vestrum, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariarum, Vicariarum, & personarum in dignitate praefata constitutarum praedictorum prosequi valeat articulum etiam per alium inchoatum, quamvis idem inchoans nullo fuerit impedimento canonico praepeditus, & a data praesentium, sit vobis, & ipsi & unicuique vestrum, & eorum in praemissis omnibus, & eorum singulis coeptis, & non coeptis, praesentibus, & futuris, perpetua potestas, & iurisdictio attributa, ut eo vigore, eaque firmitate, vos, et ipsi possitis, et quilibet vestrum, et eorum, possit in praemissis omnibus coeptis, et non coeptis, praesentibus, et futuris, et pro praedictis procedere, ac si praedicta omnia, et singula, coram vobis seu ipsis coepa fuissent, et iurisdictio eorum, et vestra, ac cuiuslibet vestrum in praemissis omnibus, et singulis, per citationem vel modum alium, perpetua legitime extitisset.

Fides data
transalpina.

§.6. Et quia nihilominus difficile foret praesentes literas huiusmodi ad singula quaeque loca, in quibus de eis forsitan mentio facienda fuerat, deferre, eadem Apostolica auctoritate decernimus, quod earum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, in iudicio, et extra, ac ubilibet plena fides adhibeatur, et eis stent in omnibus, et per omnia, perinde ac si ipsae originales literae exhiberentur, et ostenderentur, Constitutione Apostolica super Conservatoribus, & alia quilibet in contrarium edita non obstantibus praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

D. P. An. 25. Octob.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae MDV. 8. Kal. Novembr. Pontif. nostri Anno secundo.

VIII.

Contra homicidas, & alios capitaliter ban-
nitos; aut sibi jus dicentes, aut caval-
catam facientes &c. eorumque recepta-
tores, & fautores.

JULIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum homines se invicem quantum pos-
sunt, ratione, & auxilio socerere de-
beant, ideo Deo, & hominibus abhominabi-
les esse viros sanguinum avidos Propheta
testatur. nec immerito, cum horrenda
sevitia, non solum corporum, sed etiam
animarum eorum, quos interimunt, si non
sint armis spiritualibus, divina prevenien-
te gratia praemuniti, procurare noiscantur,
pro quibus Dominus noster Jesus Christus
mortem subiit temporalem. Ad reprimen-
dum igitur talium conatus nefarios,
plurimum conferre arbitantes, eos qui
huiusmodi detestabile scelus patrare non
expavecunt iustitia cupientes punire, &
latis pro tempore contra eos condemna-
tiones debite executioni mandari, ea
que pro talium condemnationum faciliori
executione, & sciariorum huiusmodi per-
secutione, a praedecessoribus nostris pro-
vide emanarunt, ut eo firmiter observen-
tur, quo fuerint saepius Apostolica aucto-
ritate munita, libenter approbantes, mu-
nimine roboramus, ac alia pro Urbis no-
strae, & aliarum civitatum, terrarum, &
provinciarum nobis subiectarum, necnon
civium, & incolarum eorumdem commo-
do; pace, & tranquillitate desuper statui-
mus, prout in Domino conspiciamus salu-
briter expedire.

Proemium s

§.1. Dudum siquidem per fel. record-
Pium Papam Secundum praedecessorem
nostrum, accepto quod a certis annis tunc
elapsis citra in terris, locis, & tenementis
Romanae Ecclesiae mediate, vel immedia-
te subiectis quampura etiam ex levibus
causis commissa esse reperiebantur homi-
cidia; Cetera legere est in Constit. X. Pii II.
pag. 110.

Pius II. con-
tra homicidas
edidit bullam.

§.2. Et deinde pię memoriae Sixtus
Papa IV. etiam praedecessor noster, ac-
cepto per eum quod in ipsius Pii praedecesso-
ris literis contenta a certis annis tunc elap-
sis citra non fuerant observata &c. prout
in singulis literis praedictis plenius conti-
netur.

Sixtus IV.
eam confir-
mavit.

§.3. Cum autem tempore assumptionis
nostrae ad summi Apostolatus apicem
propter guerras, quibus non solum civitate,
terrae, et loca temporali dominio ei-
dem Romanae Ecclesiae subiecta, sed etiam
tota Italia decem fere annis, magno cum
omnium in eis habitantium incommodo
vexata fuerunt, in eisdem civitatibus,
terris, et locis, praesertim in Urbe nostra
intestina, ac diuturna odia, et discordias,
civilesque dissensiones vigere, ac furta,
latrocinia, homicidia passim perpetrari
cognoverimus, mente revolventes praefatum

Hic Pontif. il-
las innovat.

tum Sixtum predecessorem, et avunculum nostrum, qui nos ad Cardinalatus honorem evexit, ad decorem, et venustatem Urbis predictae, & illius temporum restaurationem, ac personarum ejusdem Urbis, ac aliarum civitatum, & locorum eidem Romane Ecclesie subditorum commoda aciem sue cōservationis extendisse, illius exemplo promoti animum ad sedandum discordias, & odia, tam in dicta Urbe, quam in aliis civitatibus, terris, & locis dictae Ecclesie subiectis, ad firmandam perpetuam pacem, & quietem, non sine maximis animi, & corporis molestiis, & curis, pro subditorum nostrorum commodis applicavimus, idque opportunis iuris remediis omni studio efficere cupimus. Habita igitur super iis cum fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, & de illorum consilio, literas Pii, & Sixti predecessorum predictorum, & prout illas concernunt, omnia, & singula in dictis literis contenta auctoritate Apostolica tenore presentium, approbamus, & innovamus, & robor firmitatis perpetuae obtinere debere decernimus.

Extenditque ad quoscumque alios eadem littere condemnatos.

§.4. Ac alias ad bannitos, exititios, & rebelles, aut alios pro quocumque alio crimine capitali, a quibusvis officialibus, tam in dicta Urbe, quam extra eam, & in terris eidem Romane Ecclesie mediate, vel immediate subiectis jus dicentibus pro tempore condemnatos, ac brigofos nuncupatos, pacem juxta ordinationes dictae Urbis, Apostolica auctoritate approbata facere recusantes, necnon jus sibi met contra alios dicentes, aut cavalcatas sine Romani Pontificis, aut officialium suorum speciali licentia facientes, vel moventes, praefata auctoritate, de eorumdem fratrum consilio extendimus.

Receptationem eorumdem & favorem prohibet.

§.5. Ac universis, & singulis tam laicis, quam ecclesiasticis cujuscumque status, gradus, ordinis, excellentiae, dignitatis, Ducibus quoque, Comitibus, Baronibus, domicellis, necnon civitatibus civitatum, terrarum, castrorum, & aliorum quorumcumque locorum, nobis, & eidem Romane Ecclesie mediate, vel immediate subditorum districte praecipiendo mandamus, & inhibemus, ne aliquis eorum homicidas, bannitos, exititios, & rebelles, aut pro alio capitali crimine condemnatos, aut brigofos pacem facere recusantes, seu jus sibi contra alium dicentes, aut cavalcatas facientes, vel moventes, in eorum civitatibus, castris, seu locis aliis quibuscumque recipere, & retinere, seu auxilium, consilium, vel favorem, directe, vel indirecte, publice, vel occulte, per se vel alium praestare, aut in eorum domibus, seu castris, recipere, & receptare presumant.

Contravenientibus poenitentiam infligit.

§.6. Et si aliquis contra inhibitionem, & mandatum hujusmodi quovis modo directe, vel indirecte de cetero venire praesumpserit, nos omnes, & singulos sic contravenientes, contra quos per Pium, & Sixtum praefatos, ac

alios predecessores nostros Romanos Pontifices, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam satis est debite provisum, excommunicacionis majoris, & anathematis sententiam, a qua non nisi a nobis, vel eidem successoribus, praeterquam in mortis articulo constituti, & debita satisfactione praemissa, absolvi possint, incurrere, eosque omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, libertatibus, indultis, exemptionibus, immunitatibus, realibus, & personalibus, ac civitatibus, castris, terris, locis, & dominiis eorum, dignitatibus, & honoribus, juribus, officiis, ac etiam feudis, & concessionibus quibuscumque, quae a nobis, & Romana, ac quibuscumque aliis Ecclesiis obtinere noscuntur, sub quacumque verborum forma, & tenore, ac cum quibusvis fortissimis, & insolitis clausulis, immunitatibus, exemptionibus, & privilegiis, etiam praeservativis ab incurfu poenae privationis ipso jure (quorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent praesentibus pro expressis haberi volumus) eo ipso privatos, & inhabiles, ac indignos ad illa, & quaelibet alia in posterum obtinenda, & quoscumque actus legitimos exercendos fore nunciamus, & illa per nos, & successores nostros absque aliqua declaratione super incurfu poenae privationis hujusmodi, aut citatione eorum, qui privationis poenam incurrerint faciendam, aliis personis in feudum, seu vicariatum, aut alias, ac si per lapsum temporis concessionis, aut finitam lineam, ad dictam Cameram revertissent, libere concedere, ac alias de illis disponere posse decernimus, & declaramus; necnon civitates, terras, castra, & loca praedicta Camerae Apostolicae confiscamus, incorporamus, applicamus, & appropriamus, ac confiscata, incorporata, applicata, & appropriata esse, sicque contravenientes pro rebellibus ejusdem Romane Ecclesiae haberi, & cenferi debere volumus, eorum subditos, & vassallos, & arcium, civitatum, terrarum, castrorum, & locorum praedictorum castellanos, a quocumque fidelitatis juramento, quo ipsi essent quomodolibet adstricti, penitus absolventes: Civitates quoque, terras, castra, & loca praedicta, si ad ejusdem Romane Ecclesiae obedientiam se non redierint, seu in praemissis quomodolibet deliquerint, & etiam quorumcumque eis consilium, auxilium, vel favorem quovis modo directe, vel indirecte, publice, vel occulte praestantium, etiam quacumque, ecclesiastica, vel mundana, etiam si regali praesulgeant dignitate, & excellentia, ut praesertur, & ad quae eos declinare contigerit, ecclesiastico subicimus interdictio, tandiu firmiter observando, donec ibidem fuerint, etiam per triduum post inde discessum.

Revelationem praecipit.

§.7. Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in praedictis, & nobis vel successoribus nostris infra trium dierum spatium non retulerint, vel alicui per quem ad nos verbum fideliter perferatur, similes poenas incurrere volumus.

§.8. Non

§.8. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem, & quibuscumque aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, super recipendis bannitis, & homicidis, ac brigofis, & aliis praedictis quorumcumque tenore, existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis, quae quoad hoc cuicumque volumus nullatenus suffragari.

Publicatio iuxta Constitutionis.

§.9. Ut autem praesentes littere ad omnium notitiam deducantur, volumus, & mandamus, illas in valois basilicarum Principis Apostolorum, & Sancti Joannis Lateranensis de Urbe affigi, ut ii, quos littere ipse concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut illas ignoraverint, nullam possint excusacionem praetendere, vel ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, quod apud ipsos remaneat incognitum, quod tam patenter fuerit publicatum.

Dat. die 27. Nov. 1505. An. II.

Nulli ergo, &c.
Si quis autem, &c.
Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo quinto, quinto Kalendas Decembris Pontificatus nostri Anno III.

IX.

Prohibitio appellandi in causis criminalibus Provinciae Marchiae in Statu Ecclesiastico, non facta deposito poenae pecuniariae, in qua rei condemnati sunt.

JULIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Nicolao Provinciae nostrae Marchiae Anconitanae Thesaurario Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causa Const.

Accepimus Fisco Camerae Apostolicae istius nostrae Provinciae, damnum non leve inferri, delictaque impunita remanere, ex praetextu appellationum, quae in malefactorum causis, tum ante condemnationem, tum post interponuntur, propter quas, cum aut ad Urbem, aut alio cause ipsae transferuntur, indecise, & minus pro ipso Fisco defensa remanent.

Constitutio, de qua in rub.

§.1. Quamobrem volentes damno, & impunitati praedictis occurrere, tibi committimus, & mandamus, ut nullam in aliqua causa alicujus malefactorum, aut fractae pacis, induciarum, vel treguae, etiam si de nova causa, aut de habendo recur-

su diceret, appellationem admittas, aut admitti sinas per aliquem judicem, vel officialem, nisi prius effectuale depositum penes te fecerint, de poena, in qua appellans condemnatus fuerit, aut foret condemnandus, prout in constitutionibus provincialibus, & aliis praedecessorum nostrorum, & nostris literis, ad quas relationem haberi volumus plenius continetur.

§.2. Inhibentes etiam praesentibus Gubernatoribus, Vicelegatis, Locumtenentibus, & aliis quibuscumque officialibus ipsius Provinciae, quocumque nomine nuncupatis, ut appellationem aliquam in dictis causis admittere nullo modo audeant vel praesumant, nisi per te eis prius confiterit de effectuali deposito, ut praemittitur factum. Decernentes, ex nunc irritum, & inane, si secus a quocumque aliquid praesumptum fuerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Decretum irritans.

Nulli ergo, &c.
Si quis autem, &c.
Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii, millesimo quingentesimo sexto, Pontificatus nostri Anno 3.

Dat. die 16. Junii 1506. An. 3.

X.

Jurisdictio, & auctoritas Clericorum Rev. Cam. Apost. praesidentium aliquot ex se ipsis annis singulis transmittendi ad loca Status Ecclesiastici visitanda, Officialesque, & alios quoscumque delinquentes coercendos.

JULIUS PAPA II.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX Injuncto nobis desuper Apostolicae servitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quae gregem Dominicum, praesertim Civitatum, & locorum temporali dominio S. R. E. mediate, vel immediate subditorum, divina disponente clementia nobis commissum, intra justitiae tramites, cum pace, & justitia gubernare, regere, & ab oppressionibus liberare possimus.

Praemium.

§.1. Sane fuit fide dignorum testimonio relatum, quod nonnulli Provinciarum Civitatum, & locorum praedictorum Gubernatores, Locatenentes, Vicelegati, Thesaurarii, Dohanerii, Gabellarii, Castellani, armorum ductores, Camerarii, Exactores, Priores, Antiani, Consules, Consiliarii, Vicarii, & Ecclesiarum, & piorum locorum Praelati, Rectores, & procuratores damnorum datorum, & alii cujuscumque nominis clericalis, vel secularis auctoritatis, vel jurisdictionis officiales, executores, & aliae privatae personae, qui ministerio justitiae, & negotiis publicis praepositi sunt, non modo illa, ut debent, non servant, & servari curant, & faciunt, sed quandoque in populorum pra-

Causae forendi Decreti.

prædictorum, & Fisci nostri Apostolici damnum non modicum, & animarum suarum periculum, & detrimentum, vel personarum acceptione, vel simonia, odii, seu amoris labe, & aliis mundanis illecebris corrupti, statuta, & bonas consuetudines non servando, corrumpunt, tyrannidem exercent, & iustitiam ministris impediunt, iustitiam ledunt, populorum, communitatum, & privatarum personarum facultates exhauriunt, & Fisci introitus auferunt, & in rem suam vertunt, vel aliter male pertractant, ex quibus peccandi licentia crescit, & usurarii, & monetarii multiplicantur, & aliqui Abbates, Priores, Ministri, seu quicumque alii Monasteriorum, & Conventuum Rectores, Prepositi, & Governatores quocumque alio nomine nuncupati, & ipsi, & etiam alii Clerici seculares, Ecclesiarum Prælati, Rectores, & Beneficia obtinentes, suis religiosis extra Monasterium morandi facultatem de facto concedunt, & aliunde ad se venientes religiosos transcurrentes contra fel. rec. Martini V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & nostras constitutiones recipiunt, & beneficia etiam secularia, & quibus cura imminet animarum habere, & tenere etiam sine dispensatione Apostolica consentiunt, & permittunt, & bona Ecclesiarum tam conjunctis, & amicis, quam aliis variis fidei titulis, non iustis pretiis alienaverunt, & alienare non desistunt, & quidam alii iniquitatis filii, procurante humano generis inimico, Sedis Apostolicæ, vel alterius auctoritatem habentes, indulgentiarum facultatem habere, vel dictæ Sedis Nuncios, seu Commissarios esse, licet falsos, asserentes, & fingentes, ac Christianis fidelibus suadentes, pecunias, & alia munera quaestuando extorquere, & falsi crimen committere non verentur, & quod magis abhominabile est, a causibus Sedi Apostolicæ reservatis, & votorum etiam perpetuorum, & visitationis Sepulchri Dominici, S. Jacobi in Compostella, S. Spiritus in Saxia, & liminum Principum Apostolorum de Urbe, absolvere, et huiusmodi, ac graviora peccata præter omnium eorum auctoritatem remittere, & super illis dispensare, animasque illaqueare præsumunt.

Constitutio de qua in Rubrica.

§.2. Nos igitur, qui inter varias curas, quibus continuo premimur, illa precipue sollicitamur, ut Terræ, & loca prædicta S. R. E. subiecta, sub statu tranquillo, & pacis amenitate gubernentur, & Ecclesiarum, & locorum piorum bona non dissipentur, & Christianis fidelibus ibidem consistentium animæ falsis suggestionibus non perdantur, volentes super iis, ut nobis incumbit, de opportuno remedio providere, & malorum prædictorum fomenta de medio tollere, & penitus extirpare, & quia huiusmodi crimina, inconvenientia, ex delinquentium calliditate, seu aliquorum potentia, ut prædictum est, ad nos vel ad dictam Cameram Apostolicam non deferuntur, & impunita, utpote ignota,

relinquantur, quodque occurrere non possumus præmissis, nisi aliquis nobis, & S. R. E. fidus, & probatus, & cui status prædicti cura incumbat, assumatur; Ac attendentes quod dilecti filii Clerici Cameræ Apostolicæ Præsidentes, quibus omnium locorum, & terrarum S. R. E. in temporalibus præcipue cura imminet, & qui subditorum prædictorum, & aliorum ad se recurrentium querelas audiunt, & illis remedia tribuunt opportuna, provida deliberatione statuentes, & ordinantes decernimus, ac perpetua inviolabili lege ordinamus, & sancimus, quod dicti Clerici Præsidentes, anno quolibet, aliquos ex eis deputent, qui ad loca prædicta se conferant, & super præmissis omnibus, & singulis diligenter inquirent, & investigent, & prædictorum omnium crimina, & defectus audiant, & omni meliori modo reperiant, & repertos solemni annotatione describant, & Communitatibus, & particularibus personis, ablata restitui faciant, aut referant, & in prædicta Camera proponant, ubi iuxta constitutiones felicis recordationis Sixti IV. Prædecessoris nostri vota reddantur, & causæ huiusmodi, stylo, & more Camerali iustitia mediante, decendantur, & terminentur, & reperti culpabiles, debitis poenis pleantur, molestantur, & puniantur.

§.3. Volumus insuper quod Clerici, quos, ut præmittitur ad loca prædicta destinari contigerit, ad effectum omnia inveniendi, & reperiendi, quacumque personas publicas, & privatas, cujuscumque gradus, præminentie, conditionis, & dignitatis, mundanæ, vel ecclesiasticæ censeantur, etiam communitates, corpora, collegia, tam super facto proprio quam super testimonio ferendo, seu pro libris, scripturis, & documentis ad causas prædictas facientibus, seu illas pro arbitrio dicti Clerici concernentibus, edendis, & exhibendis, cogere, compellere, & si opus est, multare, punire, & sub poenis pecuniariis, & censuris Ecclesiasticis, & si eis videbitur per tormenta, carceres, & alios legitimos modos, veritatem eruere possunt, taliter quod opera tenebrarum malignantium calumniis, & diabolicis versutiis non legantur, sed bene cognita funditus eradiceantur.

§.4. Mandantes Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Locatenentibus, Archiepiscopis, Episcopis, Gentium armorum Capitaneis, Thesaurariis, Baronibus, Vicariis, domicellis, marescallis, bari-fellis, armorum ductoribus, iudicibus, communitatibus, & omnibus aliis publicis, & privatis personis quomodocumque nuncupatis, & singulis antedictis, & ipsorum cuilibet, in virtute sanctæ obedientie, ut eisdem Clerico Præsidenti, vel Clericis Præsidentibus, deputato, deputatis, vel deputandis assistant, & omnem obedientiam exhibeant, ejusque mandata inviolabiliter observent, & ab aliis prout jussierint, seu jusserit, observari faciant, eique

Facultates ad reos detegendos, & puniendos necessarias.

Obedientia ad hoc deputatis præstantur.

que vel eis, de opportunis favoribus, auxiliis, & præsidis assistant, & provideant.

Quibuscumque non obstantibus.

§.5. Præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non statutis, & locorum municipalibus consuetudinibus, & præscriptionibus, ac quibusvis privilegiis, indultis, & immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, dispositionibus, & literis, tam per quoscumque Romanos Pontifices, vel Sedem Apostolicam, sub quibusvis verborum formis, & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacioribus, & insolitis, irritantibusque decretis etiam ex motu proprio, & ex certa scientia, & Apostolica potestatis plenitudine, & ex quibusvis etiam maximis, & urgentissimis causis, & necessitatibus, communiter, vel divisim hæcenus concessis, factis, confirmatis, approbatis, & innovatis, nominatim specialiter, & expresse, & in posterum forsan concedendis, faciendis, confirmandis, approbandis, & innovandis, quibus, etsi pro eorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specificis, & expressis, ac individua mentio habenda foret presentibus, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro sufficienter expressis habentes, quoad præmissa dumtaxat harum serie eisdem motu, & scientia, specialiter, & expresse derogamus, & illa nemini aliquo umquam tempore suffragari volumus, & decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum hujus bullæ.

Dat. P. A. 3. 22. Julii.

§.6. Volumus autem quod transumpto in Camera Apostolica facto adhibeatur plena fides, quemadmodum propriis originalibus.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die vigesima secunda Julii, millesimo quingentesimo sexto, Pontificatus nostri anno Tertio.

XI.

Contra Clericos, & Ministros Rev. Cam. Apostol. quomodolibet in contractibus rerum Cameralium participantes.

JULIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Motu proprio &c.

Causa hujus prohibitionis.

Percepimus a fide dignis, ac pluries informati fuimus, quod in appaltu aluminum, Sanctæ Cruciatæ, vel concessionum Dohanarum, Thesauraria, ac Salarie, & aliarum rerum, quæ per nos seu ordine nostro, per Præsiden, & Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ conceduntur, ad nos, & Fiscum nostrum spectant, nonnulli se intromittunt, immiscet & forsitan pro eorumdem interesse participant, in maximum præjudicium nostrum & rerum Fiscalium, viam veritatis non agnoscentes in eorumdem evidens periculum animarum.

Tom. III. Par. III.

§.1. Quare nos super præmissis providere volentes, & indemnitati nostræ consulere, Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de plenitudine potestatis, per præsentis præcipimus, & mandamus, sub excommunicationis late sententiæ poena, necnon privationis omnium, & quorumcumque officiorum, & dignitatum, ac emolumentorum, ex eadem participatione, vel alias quomodolibet provenientium, & Fiscum nostrum applicari, ne aliqua persona dictorum Clericorum, & Præsidentium, & seu Thesaurarii Fiscalis pro tempore existens, & aliarum personarum, quæ negotia nostra gerunt vel ministrant, cujuscumque gradus, vel dignitatis, etiam si Cardinalatus existat, audeat, vel præsumat, quovis colore vel causa se intromittere, aut ad partem facere, ut vulgariter dicitur, vel participare quoquomodo, aut auxilium, consilium, vel favorem præstare, quod in ejus, seu eorumdem utilitatem, vel commodum quovis modo ex eisdem evenire possit alicui, vel in aliquibus personis, dum appaltus Dohanæ, Thesauraria, Salaria, vel aliqua alia res, quæ ad Cameram nostram spectarent, vel pertinerent, locata fuissent, vel conducta ad vitam, vel ad tempus, vel alias quovis modo data vel concessa.

Prohibita participandi, in contractibus rerum Cameralium.

§.2. Mandantes propterea, sub eisdem poenis, omnibus, & quibuscumque personis, tam Ecclesiasticis, quam secularibus, cujuscumque conditionis existant, quæ de præmissis notitiam habuerint, vel ad nos, vel Gubernatorem nostrum pro tempore servientem, per se, vel alium significant, & manifestent, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Penæ scientium & non revelantium.

Placeat & ita Motu proprio mandamus.

XII.

Approbatio, & institutio Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, qui alias Eremitæ nuncupabantur, & confirmatio unius Regulæ a B. Francisco pro dictis Fratribus, & alterius pro Sororibus, & etiam pro Tertiariis editæ; cum plurimarum gratiarum, & privilegiorum elargitione, quæ propterea mare magnum appellatur.

Primam istorum Fratrum institutionem, & alia quæ hunc Ord. concernunt, Vide sup. in Const. VI. Sixti IV. pag. 136. Alexand. VI. Const. II. pag. 227., & Constitut. XIV. pag. 245.

JULIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Dudum ad sacrum Ordinem Minimorum, olim per fel. rec. Sixtum IV. Innocentium VIII., & Alexandrum VI. Rom. Pontif. prædecessores nostros salubriter approbatum, ac variis privilegiis cum regulæ approbatione multipliciter decoratum, nostræ considerationis aciem dirigitimus. Dum etiam intra nostræ mentis

Procurium.

M m

tis abscondita revolvimus fructus uberes, quos dextera Domini opitulante, & Apostolica Sede benedicente, Dilectus filius Franciscus de Paula predicti Ordinis Pater, ac institutor, & quoad vixerit Generalis corrector exemplo B. Francisci ardentissimus nostri Redemptoris imitator, in agro militantis Ecclesie producere non desinit; ac etiam salutifera exempla, atque imitanda Christifideles ex eisdem Francisci de Paula, & aliorum fratrum dicti Ordinis ardentissima vita, quam ipsi ad obsequendum Altissimo sub Evangelico jugo, ac humili habitu, & humilitatis spiritu, spreto seculo, ac pompis ejus voluntarie assumpserunt in perpetua Christi servitute laudes divinas, die, nocteque summa cum devotione Domino perloventes quotidie inducuntur; Dignum, immo debitum reputamus, ut ordo ipse apud eandem Sedem gratiam liberalitatis inveniat, & gratie, & privilegia illi quomodolibet concessa, per ipsius Sedis approbationem remaneant illata.

Sixt. IV. Ordinem approbavit, & gratias concessit.

§. 1. Dudum siquidem prefato Sixto praedecessori nostro &c.

Omittitur narratio hujus Bullae, quia eam habes in loc. cit. in Rubr. pag. 136.

§. 2. Et successive prefatus Innocentius etiam praedecessor, per alias suas literas, in quibus litera predicti Sixti praedecessoris, de verbo ad verbum inserte fuerunt, eisdem Sixti praedecessoris hujusmodi literas, ac omnia, & singula in eis contenta recognoscens, laudationem, confirmationem, approbationem, communionem, supplementationem, decretum, exemptionem, susceptionem, voluntatem, concessionem, & indulta hujusmodi, ac prout illa concernebant, omnia, & singula in eis contenta, & narrata auctoritate Apostolica, & scientia predictis, confirmavit, approbavit, sique scripti patrocinio cum simili defectuum supplementatione, communit, & voluit, & dicta auctoritate decrevit, quod earumdem literarum suarum transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Archiepiscopi, vel Episcopi, aut alterius Praelati munitis, prorsus in iudicio, & extra fides plena adhiberetur, & illis stare in omnibus; & per omnia, sicut ipsis originalibus literis adhiberetur, & stare, si forent exhibitae, vel offensa. Decrevitque irritum, et inane, si secus super a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit, communiter, vel divisim, attentari.

Alex. VI. regulam Beati Franc. in 13. capitulis approbavit.

§. 3. Postmodum vero pro parte Francisci de Paula, et Eremitarum predictorum, eidem Alexandro praedecessori etiam exposito, quod ipse Franciscus de Paula habens ad id ab eodem Pyrrho Archiepiscopo specialem per illius literas facultatem per eosdem Sixtum, et Innocentium praedecessores successive confirmatam, et ad quaecumque loca, quae eidem Congregationi donari contingeret, ampliatam, illarum vigore pro salubri

directione Eremitarum Societatis hujusmodi, nonnulla divini cultus augmentationem, et animarum salutem, vitaeque Eremiticae hujusmodi perseverantiam, et eorum votiva prosperitatis successus concernentia, sacris canonibus non contraria, sub regula Ordinis fratrum Minimorum pauperum Eremitarum dicti Francisci de Paula, in tredecim capitulis contenta, statuerat, et ordinaverat, quae voluerat, et mandaverat per eisdem societatis Eremitas, et fratres perpetuis futuris temporibus observari. Idem Alexander praedecessor per aliquas suas, statuta, et ordinationes hujusmodi, ac omnia, & singula in dictis capitulis contenta, quae tunc diligenter inspici, ac de verbo ad verbum in dictis suis literis inseri fecit, cum supplementatione defectuum approbavit, & confirmavit.

Ordinibus gratias confirmavit alia Bulla.

§. 4. Praeterea idem Alexander praedecessor per alias suas in forma brevis literas, omnia, & singula privilegia, indulgentias, immunitates, exemptiones, gratias, & indulta quaecumque Francisco de Paula, & Eremitis hujusmodi, ac eorum Ordini, domibus etiam ante erectionem hujusmodi Ordinis, dum adhuc Eremitae nuncupabantur, per eosdem Sixtum, & Innocentium, suos, & ipsum Alexandrum nostros praedecessores quomodocumque concessa, quae omnia, & singula pro expressis haberi voluit, auctoritate Apostolica prefata approbavit, et perpetuo robur firmitatis eadem obtinere decrevit.

Et Ordinem Mendicantium privilegia Sixt. IV. & Inn. VIII. ac Alex. VI. ad istum Ordinem ampliarunt.

§. 5. Et quia Sixtus, & Innocentius praedecessores prefati, singula privilegia, exemptiones, immunitates, indulgentias, & indulta quaecumque Praedicatorum, Minorum, Eremitarum Sancti Augustini, ac Carmelitarum, necnon aliis Mendicantium Ordinibus, & eorum cuilibet, ac illorum professoribus, & domibus, ac eorum Ecclesias visitantibus quomodocumque concessa, ad Ordinem Minimorum hujusmodi extenderant; idem Alexander praedecessor pariter eorum extensionem confirmavit. Et si qua indulta, privilegia, & gratiae post datam extensionis hujusmodi a dictis praedecessoribus, vel ab ipso Alexandro eisdem Ordinibus Mendicantium, aut alicui eorum concessa essent; illa etiam ad eosdem Eremitas, & fratres, & ad illorum Ordinem, ac domos extendit, & ampliavit, ac ipsis suffragari voluit, in omnibus, & per omnia, ac si pro eisdem Eremitis, & illorum Ordine hujusmodi emanassent.

Et d. Regulam pro fratribus a Beato Franc. reformatam, & aliam pro Tertiariis ab eo editam approbavit.

§. 6. Et deinde pro parte Francisci de Paula, & Eremitarum, seu fratrum predictorum, eidem Alexandro praedecessori similiter exposito, quod ipse Franciscus de Paula tredecim capitula statutorum, & ordinationum predictorum in decem capitula reducerat, & eorum aliqua pro salubri directione fratrum Minimorum Ordinis hujusmodi olim Societatis dictorum Eremitarum mutaverat; aliqua etiam addiderat, quae voluerat, & mandaverat per eosdem fratres deinceps perpetuis futuris

turis temporibus, prioribus omnis pro salubri eorum regula teneri, & observari. Quodque ipse Franciscus de Paula, regulam, seu modum vivendi sui Tertii Ordinis, pro utriusque sexus personis, sub eadem regula, seu modo vivendi, quae septem dumtaxat clauderetur capitulis, potentiam agere volentibus, per eundem Alexandrum praedecessorem benedicti, approbati, & confirmari cupiebat. Idem Alexander praedecessor, Pyrrhi Archiepiscopi, ac Sixti & Innocentii praedecessorum predictorum, ac suas literas predictas, necnon omnia & singula in eis contenta; alia quoque privilegia, concessionem, immunitates, exemptiones, & indulta quaecumque eidem fratribus Minimis, ac eorum Ordini, & domibus a Sede predicta, vel ejus Legatis, seu alias quomodocumque facta & concessa, necnon reductionem, mutationem, & alterationem dictorum decem capitulorum, seu regulam ipsorum fratrum Minimorum, necnon Regulam seu modum vivendi Tertii Ordinis pro utriusque sexus personis, & in utriusque regulae capitulis contenta quaecumque, quae omnia diligenter inspici, ac de verbo ad verbum inseri fecit, cum supplementatione defectuum approbavit, & confirmavit.

Societatemque illorum Eremitarum in Ordinem fratrum Minimorum instituit, & gratias iam concessas confirmavit.

§. 7. Et pro potiori cautela societatem quondam Eremitarum hujusmodi Ordinem fratrum Minimorum, dicti Francisci de Paula, priore cassata & omnia sub hujusmodi nova regula erexit, & singulas literas predictas, ac in eis contenta quaecumque; necnon privilegia & indulgentias, tam generales, quam speciales concessionem, immunitates, exemptiones, & indulta quaecumque eidem fratribus, ac eorum Ordini et domibus a Sede predicta, vel ejus Legatis, seu alias quomodocumque facta, et concessa, quae omnia, et singula, ac si in dictis suis literis inserta forent, haberi voluit pro expressis, innovavit, & de novo concessit. Ac omnia, quae circa statuta et ordinationes hujusmodi confirmata, et per eundem Franciscum de Paula reducta, mutata, et alterata fuerant, de novo reduxit, mutavit, et alteravit.

Dictamque regulam a fratribus Minimis servari iussit.

§. 8. Regulamque Minimorum fratrum hujusmodi sic innovatam, et regulam, seu modum vivendi Tertiariorum Ordinis ejusdem, laudavit, benedixit, approbavit, et confirmavit. Ac voluit regulam ipsam sic innovatam, seu contenta in dictis decem capitulis, juxta eorum tenorem perpetuis futuris temporibus, et per Ordinis Minimorum hujusmodi fratres, qui tunc erant, et pro tempore essent, eo modo pro eorum regularibus institutis custodiri.

Tertiariorum quoque regulam suscipi posse decrevit.

§. 9. Regulam quoque seu modum vivendi Tertiariorum hujusmodi per quascumque personas utriusque sexus suscipi posse ac propria in Christo regula, et modo vivendi salutari, et commodo amplecti et observari.

§. 10. Ipsumque Franciscum de Paula Tom. III. Par. III.

non tam religiosissimi Ordinis Minimorum hujusmodi primarium patrem, ac institutorem, quam etiam priorum beatorum Patrum fidelissimum imitorem, suarumque laudabilium institutionum diligentem innovatorem, et personarum Ordinis Minimorum hujusmodi praecipuum patrem, ac superiorem, et quamdiu viveret, generalem Correctorem irrefragabiliter instituit, ac institutum laudavit, et confirmavit.

1506. B. Franciscum dicti Ordinis Gen. Correctorem declaravit.

§. 11. Ac etiam concessit, et indulgit, quod omnes, et singuli Ordinis Minimorum hujusmodi fratres praesentes, et futuri, qui singulis Quadragesimae, et aliis cujuslibet anni stationum temporibus, aliquam ipsorum Ecclesiam, vel aliam, in qua eos pro tempore cum obedientia merito fore contingeret, visitarent, et inibi ante illius altare majus, quinquies orationem dominicam, et totiens salutationem Angelicam devote recitarent, omnes ac singulas Indulgentias consequerentur, et consequi possent, quas temporibus hujusmodi consequuntur visitantes Ecclesias Stationum Urbis, et alias extra illius muros pro stationibus deputatas. Quasque fratres ipsi consequerentur, et consequi possent, si Ecclesias stationum hujusmodi temporibus personaliter visitarent.

Indulgentiamque Ordinis concessit.

§. 12. Instituit etiam, atque ordinavit ob sanctae vitae quadragesimalis observantiam, quod si quis devotionis gratia, vel pietatis intuitu, perpetuas, aut temporales elemosynas Ecclesiae, pauperumque fratrum Minimorum hujusmodi necessitatibus sublevandis pie legare vellent, liceret ipsis fratribus Minimis, a promissa paupertatis perfectione, puritateque non recedendo, perpetuas et temporales elemosynas hujusmodi; utaeilia quoque ac oblationes quascumque, cujuscumque etiam speciei existerent, seu existerent possent, quarum tamen dominium, jus, & proprietatem, idem Alexander praedecessor penes se, ac Ecclesiam Romanam tunc penitus retinuit; nudo dumtaxat illarum usu fratribus Minimis hujusmodi relicto, per suos ac praefatae Sedis, & eisdem Ordinis Minimorum procuratores (ad hoc provida cura, paternaque benevolentia, deputandos) suo, & dictae Romanae Ecclesiae nomine ad se recipere. Ipsique procuratores elemosynas hujusmodi fratribus ipsis Minimis per se, vel per alios, juxta piam largientium devotionem, & intentionem, suamque constitutionem hujusmodi fideliter distribuere, seu distribui facere deberent. Laudavit etiam, & approbavit, quod ubi perpetuae, vel temporales elemosynae hujusmodi fratribus ipsis Minimis legarentur, tunc Civitatis, ville, castri, oppidi, seu vici, ubi fratres Ordinis Minimorum hujusmodi loca passim habere contingeret, Rectores, Scabini, Praefides, Consules, Electi, Jurati, aut Domini de consilio, vel alii officiales quovis nomine nuncupati, in primis unum vel plures Recollectores elemosynarum hujusmodi, quos fratribus ipsis Mi-

Bona omnia pie largiti retinendi facultatem dedit.

nimis, juxta piam largientium intentionem habent, distribui per ministerium oblatorum dicti Ordinis Minimorum, vel amicorum spiritualium, per fratres Ordinis Minimorum hujusmodi pro tempore conventualiter electorum, qui (dum opus foret,) deponi & innovari possent, deputare. Ac de locis, & domibus, quae Ordinis Minimorum hujusmodi, ac illius personis & fratribus per quoscumque Christianos ubilibet concederentur, pro fratribus Minimis unum instrumentum publicum, vel plura confici facere, ac elemosynarum hujusmodi specialem curam & sollicitudinem habere deberent. Quodque fratres ipsi Minimi super elemosynis hujusmodi nullatenus cum aliquo in iudicio, vel extra illud contendere, sed potius, ut veri pacis filii, & amatores, Rectoribus, Praesidibus, Scabinis, Juratis, & Consulibus, ceterisque officialibus praebitis illarum curam relinquere, ac sine aliqua contentione in Domino (qui non derelinquit sperantes in se) fiducialiter reponere, ac oblatam mendicare habere. Possent tamen fratres ipsi praefatos dominos de consilio, & policia Gubernatores, ceterosque officarios ad elemosynas hujusmodi colligendas, deputatos, seu deputandos benigne monere, ut eis legatas elemosynas hujusmodi pro animarum suarum exoneratione, animarumque dictorum legantium salute, juxta piam legantium hujusmodi deliberationem, & intentionem, sibi fideliter impenderent. Quodque elemosynae hujusmodi scripto redigi, & fratribus ipsis Minimis capitulariter declarari; Ac scripto taliter redacta, seu redigenda infra cujuslibet Conventus Ordinis Minimorum hujusmodi, quamlibet conventualem arcam quatuor clavis claudendam reponi, ac per Ordinis Minimorum hujusmodi oblatorum, vel amicorum spiritualium ministerium in Ordinis hujusmodi Ecclesiarum, & fratrum usus converti. Et postquam fratribus ipsis Minimis de sibi requisitis vestimentis, ac vitae necessariis, ceterisque praesertim rationabiliter provisum foret: si adhuc ex perpetuis, vel temporalibus elemosynis hujusmodi aliqua superessent, illa caritative per Rectores, Scabios, Consules, Electos, ceterosque officarios praefatos, de capituli localis scientia & consensu in pias causas erogari deberent. Et ipsis fratribus Minimis, ac eorum Ecclesiis, ut praefertur competenter provisio, perpetuas aut temporales elemosynas hujusmodi nullatenus procurare, vel jam procuratas augere, eis minime liceret. Si tamen illa fratribus ipsis Minimis ultro largirentur, illarum census per Rectores, Scabios, Juratos, & electos, ceterosque officarios praefatos, in pias causas similiter distribui deberent. Ipsique fratres Ordinis Minimorum hujusmodi in qualibet ipsorum Ecclesia, tam constructa, quam construenda, cippum seu truncum ad quotidianas devotorum elemosynas commode reponendas utique habere possent.

§. 13. Et deinde pro parte praefati Francisci de Paula nobis exposito, quod licet olim per praefatum Alexandrum praedecessorem fratrum Ordinis Minimorum hujusmodi pro regula approbata, & per eum, ac Sedem praedictam confirmata fuissent; tamen pro salubriori dictae regule conservatione, ac ut illa melius, & facilius ab eius professoribus tunc, & pro tempore in dicto Ordine degentibus, observari possit; cupiebat idem Franciscus de Paula nonnullas ordinationes, & statuta salubria facere, quae fratres dictum Ordinem Minimorum profecti servare, & secundum quae contra illa venientes, seu facientes, licet alias peccatum secundum praercepta Ecclesiae committere non viderentur, poena corporali, seu temporali in eisdem statutis contenta per eorum superiores puniri valerent. Quodque licet alias per Sixtum, & Innocentium, ac Alexandrum praedecessores praefatos eisdem fratribus Minimis, quod omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, indultis, immunitatibus, libertatibus, & exemptionibus, quibus quatuor Mendicantium Ordines, ac illorum personae utebantur, & gaudebant, seu uti, & gaudere poterant in futurum uti, & gaudere valerent concessum, ac indultum fuisset; nihilominus tamen eo quod dicti fratres Minimi privilegia, & indulta hujusmodi originaliter non habebant, ac de illis fidem facere non poterant, & etiam quia illa per nos adhuc confirmata non fuerant, aliqui partim scrupulosa conscientia, & partim invidia moti, fratres Minimos hujusmodi eisdem privilegiis, & gratiis gaudere non debere asserunt. quo fiebat, ut ipsi fratres Minimi eisdem privilegiis, & indultis uti posse non sperabant, nisi eis per nos desuper opportune provideretur. Nos per reliquas nostras literas eidem Francisco de Paula, quascunque ordinationes, & statuta salubria, & honesta, sacris canonibus non contraria in perpetuum valitura, quae dicti fratres Minimi servare, ac secundum quae vivere tenerentur, & contra illa venientes, seu facientes licet alias peccatum, juxta praercepta hujusmodi committere non viderentur, poena corporali, seu temporali in eisdem statutis contenta, per eorum superiores multari possent, condendi, & faciendi, plenam, & liberam praefata Apostolica auctoritate licentiam indulsimus, & facultatem.

§. 14. Ac omnia, & singula privilegia, gratias, concessionem, immunitates, libertates, exemptiones, ac indulta praedicta, quibus praefati quatuor Mendicantium Ordines, & illorum personae in genere utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, Ordini Minimorum, ac illius personis, & fratribus hujusmodi concessimus, ac ut illis Ordo Minimorum, & illius personae, & fratres hujusmodi uterentur, potirentur, gauderent, ac uti, potiri, & gaudere, libere ac licite valerent, approbavimus, & nostri scri-

AN. CH. 1506.
Julius B. Franciscus nova condendi statuta dedit facultatem.

Privilegia quatuor Ordinum Mendicantium communicavit.

scripti patrociniis communivimus. Diciturque fratribus Minimis, ut de dictis privilegiis, & indultis fidem facere possent, quod sumpta ex Camera Apostolica super singulis privilegiis, concessionibus, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, & indultis hujusmodi, praefatis quatuor Mendicantium Ordinibus, per quoscumque Romanos Pontifices, & Sedem praefatam concessis, ac in posterum concedendis habere, & illa, & literas Apostolicas eas, & ea quomodolibet concernentia, necnon literas nostras hujusmodi, per ipsius Camera Auditorem, & quoscumque Judices ordinarios rite transumptari, & authenticari facere, libere, ac licite valerent, & postquam transumptata, & authenticata forent, illis, ac nostris, & aliis literis hujusmodi super dictis privilegiis, concessionibus, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, & indultis, ad instantiam quatuor Ordinum Mendicantium, & personarum, ac fratrum eorumdem, aut aliquorum ex eis jam rite factis, & transumptatis, ea prorsus fides adhiberetur, ubicumque forent exhibitae, vel ostensa, ac si nostrae etiam aliae literae hujusmodi tunc exhiberentur; ac si privilegia, concessionem, gratias, immunitates, libertates, exemptiones, & indulta praefata, Ordini Minimorum, ac illius personis, & fratribus hujusmodi concessa, & in eis Ordo Minimorum, ac illius fratres, & personae hujusmodi specialiter, & nominatim expressae fuissent, ac pro eis principaliter emanassent.

Eq. ad portantes habitus, & famulos ac eligentes sepulturam in domibus Ord. extendit.

Clericis Ordinis ut promoveantur ad Ordines concessit.

Molestantes hos fratres excommunicavit.

Privilegia Ordinis ut omnibus eius locis communicavit.

§. 15. Quodque de cetero famuli domorum Ordinis Minimorum hujusmodi, necnon ceteri ejusdem Ordinis habitum portantes, & in articulo mortis, in dictis domibus sepulturam eligentes, omnibus & singulis privilegiis Ordini Minimorum hujusmodi quomodolibet concessis, gaudere, libere ac licite valerent indulsimus.

§. 16. Ac quod fratres Ordinis Minimorum hujusmodi in vigesimo secundo aetatis anno, tunc, & pro tempore constituti, ad Presbyteratus ordinem, alias tamen rite, se promoveri facere libere possent.

§. 17. Necnon omnes, & singula personae cujuscumque status, nobilitatis, & conditionis forent, quae in causis eorumdem fratrum Minimorum se immiscerent, aut in ipsos fratres Minimos manus iniicerent violentas, vel alias eos molestarent, aut inquietarent, vel eorum bona auferrent, excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent, prout aliis fratribus Mendicantium erat concessum.

§. 18. Ac omnia, & singula privilegia, indulta, gratias, facultates, ac indulgentiae, uni aut pluribus domibus dicti Ordinis Minimorum, in genere, per eumdem Sixtum praedecessorem concessa, & imposterum concedenda, omnibus, & singulis aliis domibus, & fratribus Ordinis Minimorum hujusmodi essent, & intelligerentur esse concessa.

§. 19. Quodque Generalis, necnon

Provinciales, & eorum Vicarii ejusdem Ordinis Minimorum corporalia, & alia ornamenta Ecclesiastica suorum locorum, ac domorum, praeter calices, & patenas, benedicere valerent concessimus, statuumus, & ordinavimus.

§. 20. Et successive pro parte praefati Francisci de Paula nobis etiam exposito, quod licet olim Sixtus, & Innocentius praedecessores praefati Francisco de Paula, & aliis personis, ac fratribus Ordinis Minimorum hujusmodi per eorum literas specialem facultatem concessissent recipiendi Ecclesias, oratoria, & loca, cujusvis etiam superioris licentia minime requisita, pro perpetuis usu, & habitatione fratrum dicti Ordinis Minimorum, & concessionis hujusmodi vigore a triennio citra, nonnulli Ordinis Minimorum hujusmodi fratres in Diocesi Ispalensi degentes, a dilecto filio nobili viro moderno Duce, & dilecta in Christo filia nobili muliere moderna Ducissa de Medina caeli, aliisque devotis personis in dicta Diocesi Ispalensi degentibus, certum locum eis oblatum recepissent, & inibi unam domum cum Ecclesia, & aliis officinis necessariis, sub invocatione sanctae Mariae de Victoria, portus beatae Mariae, Ducis, ac Ducisse, & aliarum devotarum personarum hujusmodi elemosynis adiuti, constructi, & edificari fecissent, ac domum ipsam per biennium pacifice inhabitassent, die noctuque Altissimo serviendo inibi. Quia tamen tunc ab anno circa fratres ipsi in eadem domo habitantes, & Domino taliter servientes, per venerabilem fratrem nostrum modernum Archiepiscopum Ispalensem, & ejus officialem impedimenta, plurima habuerant, ita quod ipse officialis quibuscumque Christianis, sub poena excommunicationis, ne Ecclesiam, & domum ultimo dictas pro audiendis eorumdem fratrum Missis, & Praedicationibus, devotionis gratia confluerent, per suas certi tenoris literas valuis dictae Ecclesiae affixas prohibuerat. Diciturque fratribus impedimenta, & incommoda plurima intulerat, ita etiam quod praefatus Archiepiscopus praedictam Ecclesiam S. Mariae de Victoria, benedicere, & consecrare noluerat, neque per alium benedici, seu consecrare permiserat. Nos Francisco de Paula, & aliis fratribus ordinis Minimorum hujusmodi, omnia, & singula oratoria, Ecclesias, domos, & loca eisdem Francisco de Paula, & fratribus in posterum concedenda recipere, & illa, ac praedictam de Victoria, & alias domus, seu Ecclesias, loca, & oratoria quaecumque, eatenus ubilibet recepta, pro eorum perpetuis usu, & habitatione vigore concessionis Sixti, & Innocentii praedecessorum praedictorum retinere, construere, & edificare, seu construere facere, absque alia desuper facienda nova concessionem Apostolica. Et quod deinceps Ordinis Minimorum hujusmodi Conservatores, quotiens opus foret eidem Ordini Minimorum, ac illius personis, & fratribus, in praemissis efficacis defensionis praesidio as-

AN. CH. 1506.
Praelatus Ordinis ornata E. cl. benedicere posse voluit.

Nova loca constituendi fecit auctoritatem.